763/07

Den 22. januar 2007 blev i sag nr. 68.641:

xxx xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Europæiske Rejseforsikring A/S
Frederiksberg Alle 3
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede, der har været omfattet af erhvervsrejseforsikring i Europæiske Rejseforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet i henhold til den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Forsikringen, der er tegnet af klagerens tidligere arbejdsgiver, giver bl.a. ret til erstatning, såfremt forsikrede under en rejse rammes af et ulykkestilfælde, der medfører et varigt mén på mindst 5 %.

Medio 2005 modtog selskabet anmeldelse af et ulykkestilfælde, som skete den 21/1 1999 i forbindelse med klagerens udførelse af sit arbejde som rejsemontør. Ifølge det oplyste pådrog klageren sig en rygskade, da han i et forsøg på ikke at tabe et vægelement greb hårdt fat om dette.

Til brug for sagens behandling modtog selskabet yderligere oplysninger.

Det fremgår af sagsakterne, at skaden blev anmeldt som en arbejdsskade på formular dateret og underskrevet den 16/3 1999. I anmeldelsen er skaden beskrevet som et "knæk i ryggen - ved lænden".

Ved skrivelse af 5/10 1999 til klageren oplyste Arbejdsskadestyrelsen om proceduren ved behandling af arbejdsskadesagen. Det blev tillige oplyst, at sagen ville blive henlagt, såfremt klageren ikke senest den 26/10 1999 meddelte styrelsen, om sagen ønskedes viderebehandlet. Styrelsens henvendelse blev ikke besvaret. Ved skrivelse af 8/11 1999 meddelte styrelsen derfor klageren, at der nu var truffet afgørelse om, at hændelsen ikke på det foreliggende grundlag kunne karakteriseres som en arbejdsskade.

I forbindelse med undersøgelse af klageren på Privathospitalet M. primo april 2002 blev der ifølge lægebrev af 8/4 2002 ved MR-skanning påvist to diskusprolapser. Ifølge lægebrev af 9/4 2002 blev klageren telefonisk informeret om fundet.

Af journalnotat af 11/4 2002 fra reumatologisk afdeling, Å. kommunehospital, fremgår bl.a.:

> "AKTUELLE
>
> Pt. belastede for ca. 3 år siden sin ryg i forbindelse med et lidt uhensigtsmæssigt løft, fik et smæld i ryggen herved.
>
> Det nuværende startede omkring nytår, således sygemeldt fra nytår og 2 uger frem pga. smerter i lænden, ingen udstråling. Herefter på arbejde i 3 uger uden problemer, fraset lidt smerter i lænden. Fra den 18.02. smerter i lænd, højre balderegion, højre ben og ned på underbenet. Endvidere sovende fornemmelse sv. t. bagsiden af læggen, samt højre fodsål, samt lidt ud på lat. fodrand.
>
> ...
>
> Er pga. ovennævnte behandlet ved kiropraktor i alt 10 omgange. 3 x i forbindelse med de første 2 ugers sygemelding, hvor der var god effekt af behandlingen. Herefter ca. 7-8 x hvor effekten har været aftagende på det seneste for mellem de sidste 2 behandlinger faktisk at give anledning til forværring.
>
> ...

OBJEKTIVT

...

Columna: Har en meget lige columna, fra cervikalt til lavt lumbalt.

Ingen ømhed af processus spinosi ved palpation eller perkussion.

Der er indskrænket bevægelighed, især ved fleksion, hvor pt. kun kan flektere til en FGA på ca. 50 cm. Norm. ekstension og norm. sidebøjning, fraset at der ved sidebøjning mod højre er noget mere stivhed af de nedre lumbale segmenter end ved sidebøjning mod venstre.

Trendelenburg neg. bilat. Kan stå på tæer, men har lidt problemer med tågang, antydningsvis nedsynkning på højre side. Hælgang også med noget besvær. Pt. angiver, der er voldsomme smerter i højre ben, når han står på dette.

Lasègue: Pos. højresidigt ved 30 gr. strakt benløft med forværring ved Bragard's manøvre. Neg. venstresidigt, omvendt Lasègue neg. Der er norm og egal sensibilitet. Meget svag højresidig akillesrefleks.

Ellers norm. og egale patellar- og hasesenereflekser.

Norm. og egal sensibilitet.

Antydningsvis nedsat fleksionskraft i højre hofteled. Ellers norm. og egale kraftforhold.

Pt. er M-skannet på M. Klinikken den 08.04.02. Der er der påvist en højresidig paramedian diskusprolaps på L5/S1 niveau med dislokation af højre S1 mod dorsalt. Endvidere en median/paramedian højresidig L4/L5 prolaps med dislocering af højre L5 rod dorsalt.

Denne prolaps mindre end den nedenfor liggende."

Den 10/12 2003 rettede klageren skriftlig henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Refererende til brev fra arbejdsskadestyrelsen dateret d. 8.11.1999, anmoder jeg hermed om, at få genoptaget min sag i forbindelse med anmeldelse af arbejdsskade d. 16.3.1999.

Jeg har siden 1999 oplevet en kraftig forværring af min rygsituation.

4. 68.641

Jeg blev sygemeldt d. 18.2.2002. på grund af dårlig ryg.

Jeg har i februar 2002 været til undersøgelse hos egen læge H.P. i S. H.P. henviste mig dels til O. Sygehus og dels til Å. Kommune Hospital. ...

For at spare tid og komme i gang med behandling eller evt. operation så hurtigt som muligt, fik jeg for egen regning iværksat en undersøgelse på Privat Hospitalet M. i V. ...
Efterfølgende havde jeg en lang sygeperiode med genoptræning.

Jeg har siden haft svært ved at udføre mit arbejde som rejsemontør hos L. Senest har jeg været på en montageopgave i D. og efter hjemkomsten igen fået rygproblemer og været sygemeldt i 3 uger i oktober. Jeg har trods alt haft mit arbejde, og har derfor ikke vovet at genoptage sagen. Nu er jeg imidlertid blevet opsagt (angiveligt på grund af manglende arbejde).

Jeg anmoder derfor arbejdsskadestyrelsen om at genoptage min sag med henblik på erstatning for varigt mén og tab af erhvervsevne."

Arbejdsskadestyrelsen genoptog herefter arbejdsskadesagen.

I skrivelse af 26/3 2004 fra klagerens praktiserende læge til Arbejdsskadestyrelsen hedder det bl.a.:

"Vedrørende anmeldt arbejdsskade kan oplyses, at patienten var i konsultationen d. 22.11.1999 efter forløftningstraume på arbejdet den foregående dag.
...
Ved den obj. us. d. 22.1. var han smertepåvirket, fikseret i lænderyggen og palpatorisk var ømheden lokaliseret over ve. sacro iliacaled. Der fandtes egale reflekser og ingen pareser eller sensibilitetsforstyrrelse.

Den 21.2.2002 henvendte patienten sig atter p.g.a. lave lændesmerter igennem en uges tid. Før konsultationen her havde han søgt kiropraktor uden bedring. Smerter-

ne var som anført startet tværs over lænden, men på undersøgelsestidspunktet var de fortrinsvis lokaliseret omkring hø. crus og der foranstaltedes videre undersøgelser på mistanke om diskusprolaps. ...
Forløbet var langvarigt, men det lykkedes patienten at genoptage sit arbejde."

Ved afgørelse af 18/8 2004 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen det anmeldte ulykkestilfælde som en arbejdsskade efter arbejdsskadelovgivningen.

Til brug for vurdering af klagerens méngrad indhentede Arbejdsskadestyrelsen neurologisk speciallægeerklæring. Af erklæringen, der er dateret 29/11 2004, fremgår bl.a.:

"**Resumé og vurdering:**

...

Der er ikke foretaget fysioterapeutiske tiltag lige efter skaden i 1999. J.B. har været til kiropraktor ca. 25 gange efter skaden (med nogen effekt) og før svaret på MRI forelå i 2002. J.B. laver aktuelt hjemmeøvelser.

De aktuelle klager er lænderygsmerter med udstråling til begge ben, især det højre, og med forværring ved køreture i bil. 1-3 gange om måneden oplever J.B. en fornemmelse af, at nogen jager en syl igennem - foden på ham mellem 1. og 2. tå. Tunge løft, herunder havearbejde, medfører flere rygsmerter i lænden og træthed i lænden, og J.B. får hurtigt lændehold ved at stå i foroverbøjet stilling. J.B. klager også over svimmelhed ved hurtige stillingsskift. Der har ikke været pareser fra UE eller Sphinetersymptomer.
J.B. har fået tiltagende problemer med at være ballonskipper. Han kan ikke selv længere løfte gasflaskerne.

Objektivt findes ingen kranienerveudfald. Indskrænket mobilitet ved rotation i nakken, hvor der mangler ca. 1/3 i fuldt udslag. Myogene forandringer over nakken og skuldre. Begge akilleshælreflekser fremkaldes og er egale. Normale plantarreflekser, Babinski -/-. Egal sensibilitet for stik og berøring fraset sv. t. L5- og S1-dermatomerne på venstre ben, hvor sensibiliteten angives nedsat. J.B. fikserer i lænden. Lasegue pos, ved 50° bilat. Strakt benløft til 60/45 ^{o}. FGA: 31 cm.

Der findes således diskrete tegn på rodpåvirkning lavt lumbalt, forenelige med MRI-fundene.

J.B. har følger efter lumbal rodpåvirkning, som meget vel kan være opstået ved aktuelle skade.
Dette giver ham mén i form af smerter og indskrænkede muligheder for at efterkomme belastninger på arbejdet og i fritiden.
...
Diagnose:
prolapsus disei i.v, lumbalis L4/L5 et L5/S1 (følger efter dIskusprolapser i lænden), lumbago med ischias obs. (lændehold med udstrålende smerter til benene)."

Ved afgørelse af 24/5 2005 vurderede Arbejdsskadestyrelsen, at klagerens mén som følge af skaden er 10 %.

På grundlag af de modtagne oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 5/7 2005. Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor han ved skrivelse af 16/7 2005 anmodede selskabet om at revurdere sagen. Selskabet fastholdt herefter det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning. Efter yderligere korrespondance mellem parterne blev sagen indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han er berettiget til udbetaling af ménerstatning som følge af ulykken i 1999. Til støtte herfor har han i klagen til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har troet, at min tidligere arbejdsgiver L. A/S anmeldte arbejdsulykken til Europæiske Rejseforsikring A/S i forbindelse med at firmaet anmeldte arbejdsulykken til Arbejdsskadestyrelsen samt if... skadeforsikring. Der er tale om en ekstra Erhvervsrejseforsikring, som L. A/S havde tegnet på firmaets rejsemontører.
...
Først da Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt min arbejdsulykke som en arbejdsskade (18.08.04), fik jeg som fordringshaver kundskab om kravet - erstatning for va-

rigt mén fra Europæiske Rejseforsikring A/S, og først da Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelsen om varigt mén på 10 % (24.05.05), kan kravet om erstatning vel reelt være forfaldet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 20/2 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Klageren har haft kundskab om kravet siden skaden anmeldes til arbejdsskadeforsikrer og senest, da han under udredning i 2002 får diagnosticeret diskusprolaps. Ligeledes anses kravet for forfaldet i 2002, da de beskrevne symptomer i udredningen stemmer overens med de, der senere beskrives i speciallægeerklæring fra neurolog E.M.L.

Efter vor vurdering springer toårsfristen således ved udgangen af kalenderåret 2004.

...

Da skaden første gang anmeldes i Europæiske efter udløb af forældelsesfristen i Forsikringsaftalelovens § 29, skal vi fastholde, vor afvisning af ikke at kunne tilbyde at behandle skaden i henhold til gældende betingelser."

Efterfølgende har klageren i skrivelse af 6/3 2006 til nævnet bl.a. bemærket, at han undlod at besvare Arbejdsskadestyrelsens skrivelse af 5/10 1999, fordi han på daværende tidspunkt kunne passe sit arbejde og kun havde "mindre gener". Endvidere har klageren anført, at årsagssammenhængen mellem ulykken i 1999 og de nuværende ryggener først kom til hans kundskab, da han modtog den på begæring af Arbejdsskadestyrelsen udfærdigede speciallægeerklæring.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter, finder nævnet det godtgjort, at klageren senest i 2002, da lændesmerterne fortsatte, fik kundskab om sit krav, og om at det var forfaldet. Henset hertil finder nævnet, at et eventuelt krav efter ulykken

i 1999 er forældet ved udgangen af 2004, jf. den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann